

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA	Letna naročnina, Italija	Lir 35.000
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177	Letna inozemstvo	Lir 50.000
PODUREDNIŠTVO	Zračna pošta inozemstvo	Lir 80.000
34135 Trst, Vico d. Rose, 7 - Tel. 41466	Poštno čekovni račun: št. 11234499	

Leto XL. - Štev. 34 (2013)

Gorica - četrtek, 8. septembra 1988 - Trst

Posamezna številka Lir 1000

Nujnost evangelizacije Draga 1988: Plovemo - torej smo

(Drugi del pridige, ki jo je imel tržaški škof L. Bellomi v nedeljo 4. septembra na letošnji Dragi).

Sv. oče stalno ponavlja, da je za Evropejce potrebna nova evangelizacija.

Dnevi v Dragi že 23 let z vztrajno in odločno doslednostjo preučujejo zgodovinske dogodke, zlasti tiste v slovenski domovini, z ozirom na zahteve evangelija in na zavzetost vernikov.

Prav je, da se vprašamo, kakšne evangelizacije so potrebni naši ljudje, ki se ponašajo s starim verskim izročilom. Odgovor na to vprašanje vsekakor zahteva globljo analizo našega časa in naše kulture.

Navadno se vsi strinjajo s trditvijo, da je Evropejcem potrebna tista evangelizacija, ki oznanja ljubezen do življenja, od spočetja do smrti; ljubezen do družine, novih revežev, do otrok in do ženske.

Evangelizacija naj ima pred očmi bolj harmoničen odnos do narave, okolja, stvari, drevja in živali. Evangelizacija naj dá svetu trdnjšo moralno podlago za osebnostno in občestveno življenje, bolj občuteno razumevanje za treznost in strogo, za dolžnost do dela in žrtev.

Z evangelizacijo je treba doseči večjo zavest solidarnosti med sosednimi in oddaljenimi narodi, bolj odgovorno zavzetost za mir v svetu.

Vprašujem se, ali bo odstranitev fizičnih, tehničnih, davčnih in carinskih mej mogla odstraniti stare in rasne predsodke. Ali bo rast na ekonomski ravni pomenila tudi rast na kulturni ravni, na ravni moralnih in duhovnih vrednot? Ali bo

ustvarila bolj pravično ravnotežje v človeških odnosih in to v spoštovanju in pravilnem vrednotenju različnosti drugih, predvsem pri revnejših narodih in pri manjšinah?

POGUM IN VZTRAJNOST

Vsi se zavedamo svoje krščanske identitete in smo pripravljeni na to, kar je svojsko krščansko. A to ne zadostuje za prenašanje truda, ki ga zahtevata doslednost in pričevanje.

Potrebno vztrajnost za soočanje s časi, ki so potrebni za utrditev osebnosti, in še z daljšimi časi, ki so potrebni za dosego velikih zgodovinskih preobratov, je mogoče zajemati pri studencu ljubezni, ki vedno zmaga in v vse spreminja.

Pogum za premostitev trdih in težkih situacij, ki so zasidrane v miselnosti in so že postale strukture, zakoni in politični sistemi, ni človeku prirojen. Prihaja od Boga in od Boga ga je treba izprositi z nenehno molitvijo.

V molitvi, v tesni povezavi z Gospodom, v vztrajnem premišljevanju božje besede, v resnem zakramentalnem in cerkvenem življenju je vir vedrega upanja, močnega in trajnega poguma.

Kristusa, ki je edini srednik med Bogom in nami, prosimo, naj izlije na nas, na brate Slovence tostran in onstran meje in na vse naše Cerkve darove Svetega Duha. Predvsem pa darove modrosti in moči, bratske edinosti in mislonske zavzetosti, ki naj bo pogumna, potrpežljiva in naj oznanja ljubezen.

V Finžgarjevem domu na Opčinah pri Trstu se je v dneh med 2. in 4. septembrom še 23-č ponovil scenarij vajenega in vendar pričakovanega, enakega in vendar drugačnega srečanja ljudi, ki jim je prijetno in nujno priti kdaj skupaj. Blizu pet sto Slovencev iz matice, zamejstva in zdomstva je prišlo prisluhniti in kaj svojega dodat razmišljanjem o aktualnih temah in duhovnih retrospektivah, ki pogujejo naš nemirni vsakdan, kot vedno razpet med davne korenine in med neznanke na obzorju.

»Dešifrirati znamenja na slovenskem nebu«, takšna je, po citatu iz sklepnega predavanja Alojza Rebole, vizitka teh študijskih dni, rojenih po zamisli rajnega prof. Jožeta Peterlina in še vedno zelo živih, če kaj veljajo taki pokazatelji, kot so burni aplavzi, polno zasedene klopi in vsako leto večja prisotnost mladih.

Oglejmo si na kratko akterje, teme in spore, s katerimi smo se srečali na letošnji »Dragi«.

MANJŠINSKA PROBLEMATIKA

Karl Smolle, koroški rojak in politik, poslanec v dunajskem parlamentu, je spregovoril o temi »Manjšinstvo z evropske perspektive«. Izhodišče njegovega referata je bila lista o manjšinskih pravicah, ki so jo bili sestavili na ravni Evropskega parlamenta in ki vsebuje pomembne zaščitne norme za manjšinske skupnosti.

Po orisu in razčlenbi samega dokumenta je prišlo, bodisi med samim predavanjem bodisi med zelo dobro diskusijo, v ospredje predvsem vprašanje, do kolikšne mere bo ta dokument obvezuje in operativno v konkretni politiki posameznih držav do njihovih manjšin.

Skeptičnim oz. zaskrbljenim pomislekom je predavatelj zelo prepričano odgovarjal, da imamo opravka vsaj s sprejetim načelom, katerega kršenje bi le tvegalo mednarodno blamažo, in da se bodo manjšine v bodoče lahko sklicevale na listino, ki jim daje širšo zunanjo oporo pri preživetvenih prizadevanjih.

V širokem zaledju povezujoče se Evrope so nove šanse za »male domovine«, tako je bilo moč razumeti osnovno misel predavanja, ki ga je na strokovni višini in s prepričljivostjo v njegovem debatnem delu podal predavatelj.

ZGODOVINSKA USODA SRBSKEGA NARODA

V soboto, ob drugem predavanju, se je pozornost »Drage« usmerila precej drugam. »Tradicije in ideologije v zgodovinski usodi srbskega naroda« se je glasil naslov predavanja, katerega avtor je bil najvidnejši srbski pisatelj, akademik Dobrica Ćosić, nekdanji soustvarjalec komunistične družbe v Srbiji in Jugoslaviji, zdaj pa že dolgo »eden najeminentnejših pobornikov civilne družbe na jugoslovanskem prostoru«, kot je bilo zapisano v njegovi predstavitveni oznaki.

Ćosić nas je informiral o travmah svojega naroda, ki je najprej v najhujših pogojih preživel stoletno turško dominacijo, potem pa je, državno samostojen, nevarno izkrmel v prvi in zlasti v drugi svetovni vojni. Zakaj? Ker »v vseh teh zgodovinskih preizkušnjah srbski narod ni mogel in hotel upoštevati ekstenčne pogoje, temveč je premikal in prestopal meje, ki jih po božjih in človeških zakonih, po zgodovinskem razumu in izkušnji ne kaže prestopati«, nam je predavatelj pojasnil tragično previsoko ceno za svobodoljubne vizije in žrtvovanja.

Po Ćosićevih besedah je srbska usoda v sedanjosti jugoslovanski stvarnosti dosegla dno, in zlovesči simbol tega dna je Kosovo. V širšem okviru pa je »resničnost porazila dve utopiji: jugoslovanstvo in boljševiški socializem«. Za svojo Srbijo in vso Jugoslavijo — tu je postal predavatelj zanimiv tudi za slovenske vidike — obstaja le ena rešilna perspektiva: ukinitve monopola partije, radikalne demokracije, prenosne, ustvarjanje pluralistične družbe, povezovanje z Evropo.

TUDI PRETEKLOSTI NE SMEMO POZABITI

Nedeljski dopoldanski gost v »Dragi« je bil dr. Joško Pirc, predavatelj na Urbanianski papeški univerzi v Rimu. Tema njegovega predavanja, »Ob stoletnici Rimskega katolika«, se je marsikomu sprva zdela nekoliko preveč odmaknjena od problemov in interesov, ki v tem času zaposlujejo in pritegujejo slovensko intelektualno pozornost.

Presenetljivo pa je znal mladi znanstvenik prikazati Antona Mahničarja in delitev duhov na Slovenskem s tako zanimivim prijemom, da smo se znašli pred dobro podano osvetlitvijo nekega že odmaknjene poglavja slovenske duhovne zgodovine, hkrati pa se je njegova tema — tudi ob debatni dopolnitvi — približala vprašanju in dilemam, ki jim nismo tako zelo daleč ne v času ne v miselnosti.

Za poslušalce je bilo poučno, predavatelju po najbrž v zadoščenje, ko se je neki mladi diskutant iz Slovenije v bistvu zahvalil, da je dobil informacijo, ki mu je bila skoraj popolna novost. To je lahko dodatna tema za razmišljanje o tem, kako potrebno je oživljanje preteklosti, ki jo nekatere sile sedanjosti manipulirajo ali pa kar blokirajo v ključu svojih posebnih interesov.

VZNEMLJIV POGLED V PRIHODNOST

Svoj višek je »Draga« dosegla v nedeljo popoldne, ko je za predavateljsko mizo sedel pisatelj Alojz Rebula. Že njegova osebnost, dodatno pa obetavni naslov »Kam plovemo - Razgled čez slovenska obzorja«, sta privabila v Finžgarjev park toliko občinstva, kot ga anali študijskih dni Društva slovenskih izobražencev redko pominjajo. Udeleženci so očitno pričakovali, da bo četrti nastop v »Dragi« končno zaplul v tisto žgočo aktualnost, od katere je nabito naše razpoloženje po spomladanskih in še zlasti poletnih dogajanjih na Slovenskem.

In pričakovalci niso bili razočarani. Rebula je s temperamentnim nagovorom sebe in javnost spraševal, kam plovemo ob dogodkih, ki so nas pretresli kot že dolgo ne kateri, pa tudi ob stiskah in dilemah, ki jih poznamo še od prej. Vprašal je sebe in vse nas, kakšne so slovenske perspektive na ravni preživetja; pri tem je prodorno analiziral tuje zaviralne in sovražne sile, nič manj pa tudi hibe in odstopanja v sami slovenski držbi.

Našel je tudi odgovor na vprašanje v naslovu svojega predavanja; izrekel je trdno prepričanje, da je uspeh naše plovbe, usoda našega naroda, v veliki meri odvisna od nas samih, »od lastne volje, od nezlomljive volje, da preživimo«. Pogum torej in ne manjvrednostni kompleksi; ponos in ne klecanje pred »tujo prevzetijo«; temeljna orientacija sredi smeri sveta; samoumevno čutenje duhovne skupnosti celotne slovenske družine; predvsem pa zvestoba, ki je stvar duha — to so te

meljni pogoji za pravo smer plovbe in za plovbo samo.

Alojz Rebula je svoja razmišljanja in ugotovitve podal z bleskom in notranjim žarom, kot ju premorejo veliki govorniki in predvsem tudi ljudje, ki govorijo zares iz najglobljega prepričanja. Temu primerena je bila tudi zbrana publika in na koncu eksplozija njenega aplavza. Žal so bili kasnejši debatni posegi v glavnem daleč pod tem nivojem.

Finžgarjev park je tudi letos obiskal veliki prijatelj »Drage«, tržaški škof Lorenzo Bellomi, ki je z mašo na prostem in z globokim nagovorom prinesel še dodatno svetlobo in toplino v sončno nedeljsko jutro.

Udeleženci študijskih dni so na zadnji dan sprejeli resolucijo, ki kritično ocenjuje dogajanja v zvezi z ljubljanskimi aretacijami in procesi. Resolucijo objavi prihodnjič. Mladinska sekcija Slovenske skupnosti pa je zbirala podpise za solidarnost z Odborom za človekove pravice v Ljubljani.

BODOČNOST »DRAGE«

Zelimo jo videti v drobnem simbolu: medtem ko so odrasli poslušali predavanja in debate, so se na ploščadi in na travniku nedaleč stran igrali otroci nekaterih izmed njih. Drugi, ki so še pred nekaj leti prav tako nabijali žogo ne prav daleč od tribune v zelenju, pa so letos že sedeli med poslušalci...

Torej nasvidenja ne le prihodnje leto, ampak — Bog daj — še dolgo let!

S. M.

Ovrednoten verski pouk v javnih šolah

V konkordatu med Sv. sedežem in italijansko republiko, sklenjenem v februarju 1984, je tudi člen 9, ki govori o verskem pouku v javnih šolah; v paragrafu 2 je zapisano: »Italijanska republika priznava vrednoto verske kulture. Upošteva tudi, da načela katoliške vere tvorijo del zgodovinske dediščine italijanskega ljudstva. Zato bo v okviru namenov šole še naprej zagotavljala pouk katoliške vere v javnih šolah vseh vrst in stopenj, razen univerz. Ob spoštovanju svobode vesti ter odgovornosti staršev pri vzgoji otrok zagotavlja vsakomur pravico do izbire, ali se želi posluževati omenjenega pouka ali ne.«

Tako zakon. Težave so nastale ob praktični uveljavitvi zakona. Dve sta bili glavni težavi: Mesto verskega pouka v okviru ostalih učnih predmetov in pa kaj nuditi otrokom in dijakom, ki ne izberejo verskega pouka.

Glede mesta verskega pouka so nekateri menili, da ga je treba šteti med fakultativne predmete in mu zaradi tega odkazati mesto prve ali zadnje ure, veroučitelje pa šteti za šolnike drugega razreda, ki nimajo enakih pravic kot ostali šolniki, npr. pri ocenjevanju dijakov nimajo glasu. Iz istega razloga so tudi menili, da dijaki, ki verskega pouka ne izberejo, smejo tisto uro biti prosti in lahko tudi zapustijo šolsko poslopje.

Takšno mnenje je vladalo po nekaterih šolah, tako da je nastal dokajšen kaos, ker ni bilo enotnega gledanja. Ta kaos se je še povečal, ko je Deželni upravni svet (TAR) v deželi Lazio zgornje teze tudi potrdil. Temu se je uprl šolski minister Galloni in vložil pritožbo na Državni svet, ki je najvišje telo v silnih zadevah.

Ta je pretekli teden objavil svojo razsodbo: Verskega pouka na šolah ne smemo imeti za fakultativen predmet. Kdor se ga ne poslužuje, je vsekakor dolžan, da se udeležuje alternativnega pouka, tj. ne sme zapustiti šolskih prostorov in ne sme ostati brez dela.

S tem odgovorom Državnega sveta so zgoraj navedene nejasnosti razčiščene: verski pouk je enakovreden vsem ostalim šolskim predmetom in zato so tudi veroučitelji po svojem dostojanstvu enakovredni ostalim šolnikom, z istimi pravilami in dolžnostmi. Tisti, ki se odjavijo

od verouka, pa se morajo udeleževati katerega drugega alternativnega pouka. In šolsko ministrstvo je dolžno poskrbeti za ta alternativni pouk. Praktična posledica je tudi ta, da mora ura verouka dobiti mesto med ostalimi urami pouka brez kake diskriminacije.

Ob tej razlagi Državnega sveta so tako nastale polemike v vrstah tistih strank, ki se imajo za laične, a so v resnici kulturno bojno razpoložene. Sem spadajo PCI, DP in PRI, pa tudi nekatere druge manjše stranke. Nekateri so se oglasili in zahtevali celo razveljavitev konkordata. Socialisti pa trdno držijo, saj je njihov prav Craxi sklenil in podpisal konkordat. Gre pač za tiste stranke in kroge, ki so vedno želeli in želijo, da morajo sodniki soditi po njihovih okusih in zahtevah. Če razsodijo drugače, so krivični in nerazsodni sodniki. Nič novega pod soncem.

Šolsko ministrstvo pa stoji sedaj pred težavo, kaj nuditi dijakom kot »alternativni« pouk namesto veroučne ure. Do sedaj tega alternativnega predmeta niso še našli.

Mednarodni kongres o družini na Dunaju

Od 20. do 23. oktobra bo na Dunaju 12. mednarodni kongres o družini. Prisotni bodo odlični predavatelji. Govorila bo tudi m. Terezija iz Kalkute in ruska sprebrnjenka Tatjana Goričeva. Beseda bo tekla med drugim o odnosu med genetiko in dostojanstvom človekove osebe, o pravilnem gledanju na spolnost, o pogumu za družino, o odgovornem starševstvu. Strokovnjaki bodo spregovorili o nastajanju nove mladinske kulture, ki je pogosto izraz velike ranljivosti mladih in njihove strahotne osamljenosti, zlasti v brezdušni gneči sodobnih velemest.

Baragov dan v Sloveniji

Cerkev v Sloveniji vsako leto praznuje Baragov dan, da ohranja živo zanimanje za velikega misijonarja med Indijanci v Sev. Ameriki. Letos se bo vršil Baragov dan v Ribnici na Dolenjskem v nedeljo 18. sept. Somaševanje bo vodil nadškof dr. Suštar ob štirih popoldne.

Vrsta letalskih nesreč

Pretekli teden je bil za letalstvo posebno tragičen. Po nedeljski katastrofi, ki je zadela italijansko akrobatsko skupino »Frecce tricolori«, je prišlo v sredo 31. avgusta do nesreče na letališču v Dallasu (ZD A) takoj po vzletu. Letalo je ogenj docela uničil.

V Hongkongu je pa pri pristanku kitajsko letalo zdrsnilo s pristajalne steze v morje in se razpolovilo. Umrlo je 7 ljudi, 12 pa je bilo ranjenih.

Nato je prišlo še do nesreče v Mehiki, kjer je v četrtek 1. septembra strmoglavilo potniško letalo. Iz razbitin so povlekli trupla 17 potnikov in treh članov posadke.

Slomškova nedelja v Sloveniji

Letos bo Cerkev v Sloveniji že sedmič praznovala ekumenski dan na Slomškovo nedeljo v septembru. Slomškovo slavlje bo v nedeljo 25. septembra v Marijini baziliki v Petrovčah pri Celju. Od 15. uri bo molitvena ura za beatifikacijo A. M. Slomška, ob 16. uri pa somaševanje slovenskih škofov.

Predavatelji na letošnji Dragi. Od leve proti desni: prof. dr. Joško Pirc, Rim; poslanec Karl Smolle, Koroška; pisatelj Dobrica Ćosić, Beograd; prof. Alojz Rebula, Trst. Ob mikrofoni Sergij Pahor, ki je vodil letošnjo Drago

Turobno pismo zamejskim primorskim rojakom

Pišem vam v globoki žalosti. Žalosti zaradi obsojenega slovenstva.

Po juniju leta 1945, ko so doživljali nečloveški gavžen hrib vojni ujetniki-slovenski domobranci, smo 27. julija letos dočakali do sedaj največjo narodno tragedijo! Vojaško jugoslovansko sodišče je v neslovenskem jeziku obsodilo naše fante Janšo, Borštnerja, Zavrla in Tasića pravzaprav zaradi »izvirnega greha«! S tem je bil obsojen ves slovenski narod s slovensko vred, tudi z evropsko krščansko kulturo, narod s svojimi tisočletnimi prizadevanji za sožitje z brati in sosedi ter za mir, narod s težnjami za civilno kulturno družbo, delovni narod, ki prispeva levji delež za brate v Jugoslaviji.

Obsojeni ste bili tudi vi, rojaki na Primorskem, pa tudi na Koroškem in Madžarskem ter ostali po vseh celinah, ki se čutite za del tega našega slovenskega naroda! Spet je spregovorilo Vojaško sodišče kot že tolikokrat v naši novejši zgodovini, ko so bili preganjani, obsojani in pokončani naši ljudje. »Izvirni greh« mladih je bila težnja za bolj demokratičen in boljši jutri.

IZGUBLJAMO NA CELI CRTI

Že do konca druge svetovne vojne naprej Slovenci, na žalost, kar izgubljamo! Najprej z razdelitvijo na štiri države, v sami državi pa smo izgubili nekatere dele narodnega ozemlja, kot Strigovo in Savudrijo. Zaradi bratov, so rekli! Izgubili smo kmete in starožitne kmečke zadruge z obdelovalno zemljo vred. Zaradi socializma in dobrotit delavskega razreda, so rekli! Tudi cerkve, samostane, kapelice in znamenja smo izgubili z duhovniki in redovniki vred, povsem po nepotrebnem in nepremišljeno. »Vera je opij za ljudstvo«, so ponavljali za Stalinovim učiteljem Leninom, propagandno boljševiško parolo!

Najprej smo, seveda, izgubili slovensko vojsko, kljub nasprotnim zagotovilom vrhovnega komandanta nekaterim članom slovenske delegacije na II. zasedanju AVNOJ-a v Jajcu, ko smo se združevali v Jugoslavijo. Celo pravico do osvoboditve so nam skoraj odrekli v imenu nekakšne višje jugoslovanske vojaške strategije. Zaradi boljševiškega internacionalizma smo raje pustili do tedaj že fašistične Bolgare osvoboditi severno Slovenijo. Tudi celo »boljševiška« pravica do odcepitve je izginila in je ni več. Vse to pa brez kakšnih sklepanj niti skupnega jugoslovanskega AVNOJ-a niti in predvsem slovenskega SNOS-a in Plenuma OF, ki o tem niso bili nič vprašani.

Sedaj smo tam na Roški cesti izgubili še našo slovensko suverenost, ki v ustavi določa slovenščino kot naš uradni govorni jezik! Izgleda, da je prav Rog povezan z vsemi našimi narodnimi nesrečami. Za kršitev slovenske ustave zadostuje že nekakšen vojaški pravilnik ter izjava Predsedstva države. Bojim se, da je taka izguba pravice uporabe slovenščine nekaj poraznega prav za vas in ostale rojake v tujini. Vaši borbi za uporabo materinega jezika je strahoten udarec!

Torej je imel pripadnik večinskega naroda na Tržaškem prav, ki je zavrnil Slovence na pošti, ali pa tisti na Koroškem, ko je zavrnil Slovence na železniški postaji, ne pa rojaki, govoreči slovensko?

ODGOVOR SLOVENSKEGA NARODA

Slovenski narod je resda postal spet borben in enoten, vse od mladine, študentov pa do pravnikov, zdravnikov in kulturnikov nas v domovini, pa do Primorčev in Korošcev ter tudi tistih po ostalem svetu. Kulturni miting na starem Kongresnem trgu je imel več udeležencev kot jih je bilo na dan osvoboditve Ljubljane.

V Mostecu smo praznovali svoj slovenski, resda ob ustanovitvi ukazani praznik, vsak dan je bila tisočglava množica pred jugoslovansko vojaško krvavo rihto na Roški cesti. Vsi od otrok, mladine, mož in žena, pa do starih, tudi razočaranih borcev. Pa rože, pesem, prava slovenska himna, Prešernova Zavrlija.

Prav ganljiv je bil prihod pionirja v uniformi, ki je po otroško salutiral »vojni policiji« pred yhodom ter izročil šopek rož za obtožence. Prav tako prihod nemškega turista v mercedesu, ki se je ustavil pred kasarno, objel tam stoječega starega partizana Risa, ter položil ogromen šopek rož pod slovensko zastavo, ki so jo držali med vsem sojenjem predstavnikov demonstrantov! Solze so mi tekale med celonočno molitvijo v frančiškanski cerkvi, namenjeno vzdržljivosti obtoženih slovenskih fantov.

PONIGLAVOST SLOVENSKE VODITELJEV

Slovenski voditelji in izbranci pa se na vsa ta zbiranja ljudstva, v čigar imenu vladajo, niso prikazali. Praznovali so svoj praznik, zaprti v poslopje skupščine. Tudi govorili so nesamozavestno in obrambno, namesto da bi nedvoumno zahtevali staro pravdo. Za nekatere je postala mladina kar pobalini, po ruskem boljševiškem vzorcu huliganov, ki so za vse krivi, kar je nesprejemljivo za oblast v Rusiji. Zah-teve naših voditeljev, vsaj od očeta naroda, Stanovnika, so prišle kasno, prav tako pa korajža voditelja komunistov Kučana na zadnji seji po že izrečeni obsodbi, da bi o socialističnega voditelja Smoleta pomiznih željah v Beogradu v srbohrvaščin raj ne govorili.

Tudi sive eminence, stari slovenski revolucionarji, so kar tiho. Kraigher, Hafner, Polič, Popit in drugi ne rečejo nobene, Maček in Ribičič pa raje dajeta nekakšne intervjuje, kjer izkrivljata zgodovinski spomin o raznih tragičnih dogodkih v slovenski zgodovini, za katere sta soodgovorna. Le stari Josip Vidmar se je oglašil slovenstvu v prid!

»Zvezni« Slovenci v Beogradu pa se ukvarjajo z drugimi zadevami, Kosovom in stavkami, izgleda, da so jim slovenske zadeve odveč! Kar nič nečejo o tem preveč povedati.

ENO SAMO HUJSKANJE IN SPODTIKANJE

Naša JLA pa vztrajno išče sovražnika, seveda v pomanjkanju zunanega, ki ga v Evropi ni, kar notranjega, naša še vedno boljševiška jugoslovanska zakonodaja, tudi s pomočjo slovenske policije, pa ji to celo, kot kaže, dovoljuje. Tako kot Rankovičeva UDBA ni mogla obstajati brez sovražnika, izgleda tudi njen sedanji nadomestek JLA ne more. Zato sovražnika kar ustvarjajo prav po nekdanjem Rankovičevem vzorcu.

Slovenci smo verjetno najprimernejši sovražnik zaradi svojega jezika, svoje težnje po Evropi in po civilni družbi, tudi zaradi krščanske kulture, pa seveda zaradi svoje delavnosti in delovnih navad. Iz vseh jugoslovanskih bratskih javnih občil slišimo za naše grozovitosti, vse od napadanja vojakov, nekulturnosti, hujskanja, protijugoslovanstva in protisocializma, desničarstva celo do fašistoidnosti.

Tudi naš prijatelj, pisatelj Predrag Matvejević, pravi, da je vsemu temu vzrok naš odnos do vojske sploh. Baj brez Jugoslovancev ne bi osvobodili niti pidi Slovenije, v vojski smo bili siti in razkošno oblečeni, vaši sploh niso bile požgane, izseljenci pa so se vrnili v nedotaknjene hiše, posestva in stanovanja! Za vojsko pa pravi, da je še edina nedotaknjena jugoslovanska institucija.

Res hvala lepa za tako institucijo! Prav sedaj na Roški cesti je pokazala svoj pravi oblastniški obraz! In tako je vsak dan težje brati jugoslovanske časopise, kjer piše, kakšni protinarnodni grozoviteži smo Slovenci! Predsednik države Dizdarević in namestnik glavnega vojskovodje Brovet v Beogradu, ki bi morala biti tudi naša, slovenska, pa nimata za nas lepe in resnične besede. Eno samo podtikanje in hujskanje!

Načrtno se goji sovraštvo do Slovencev, ki ga, kot kaže, potrebuje JLA kot zagovornik sedanjega jastrebovskega srbskega vodstva ter svojih težnj po oblasti, ki pa jo pravzaprav že izvaja. Slovenski primer in zadržanje je prevelik vzgled za vse napredne demokratske sile v Jugoslaviji ter za nekatere narodne težnje, kar pa je seveda bogokletno! Zato naj bi kosovski Srbi prišli delat red tudi v Ljubljano, kot so že skušali v Novem Sadu v Vojvodini. Tako tudi ni nič čudnega, če so v tem »bratskem« vzdušju v domu Kanegra pri Savudriji premlatili celo turistični pazniki in miličniki tržaške Slovence-turiste, ki so preveč glasno govorili o slovenstvu!

KLJUB TEMU JE TREBA ZDRŽATI!

Tako je, primorski rojaki, danes turobno pri nas! Zato držite se in bodite z nami, čuvajte slovenstvo ter molite za obsojene fante in vse nas.

Kljub temu pa: »Tako pa še živimo, čeprav nas je milijon samo, zdahnili bi, da ne trpimo z uporno, dvignjeno glavlo!« (po Karlu Destovniku-Kajuhu)

In Bog nam pomaga, kajti sami si bomo le težko! Z njegovo pomočjo smo že vzdržali vse od Obrov do Nemce, naj nam da vzdržati tudi »jugoslovanarje«! Zbogom! In svobodo narodu!

Zdenko Zavadlav, primorski rojak

Trije papeževi dnevi v Turinu

Stoletnica smrti sv. Janeza Boska je bil nagib, da je Janez Pavel II. znova obiskal Turin. Prišel je v petek 2. septembra v popoldanskih urah. Kmalu po prihodu je v Sportni palači imel prvo sv. mašo, med katero je 790 mladih, izbranih iz vseh piemontskih škofij, prejelo sv. birmo. Papež jo je osebno podelil 32 birmancem.

Po maši se je podal v Valdocco, središče salezijanske družbe, kjer je družba začela živeti in kjer je bila zgrajena še v času sv. Janeza Boska mogočna bazilika Marije Pomočnice, v kateri je tudi svetnik našel svoj zadnji dom. V Valdoccu se je pod prostanim šotorom sestal s tri tisoč mladimi, ki so prišli z vsega sveta na simpozij o Don Bosku. Sv. oče jih je pozval, naj redno hodijo k nedeljski maši in gojijo sv. spoved. Dva mladince sta nato v raznih jezikih prebrala poslanico, pripravljeno na omenjenem srečanju in namenjeno mladini vsega sveta. Sledili so razni prizori in glasba.

V soboto dopoldne je papež obiskal rojstni kraj sv. Janeza Boska, ki nosi sedaj ime po njem. V novi baziliki je

med mašo razglasil za blaženo 13-letno Čilenko Lauro Vicuña, ki je umrla zaradi jetike in je svoje mlado življenje darovala za spreobrnjenje svoje matere. V pridigi je povabil vse prisotne, zlasti mlade, naj razmišljajo o pomenu družine za vzgojo otrok in o pravici, ki jo imajo do normalnega družinskega življenja. Navzočih je bilo kakih 40.000 oseb.

Popoldne se je sestal na mestnem stadionu z mladimi. Bilo jih je nad 60.000. V prostem razgovoru je odgovarjal na pisma, ki jih je zadnje tedne prejel od mladih iz vse Italije. Svoje odgovore je povzel v štiri točke: versko doživetje, odnos s Cerkvijo, moralna razsežnost in družbena dejavnost. Glede slednjega je pohvalil volontariat, prostovoljno služenje v korist drugih. Dejal je: »Upam si reči, da človek vaših let, ki ni nekaj časa posvetil drugim, ni resničen kristjan.«

O Cerkvi pa je dejal: »Cerkve so vsi, ki so krščeni; Cerkve ste vi, ki jo sestavljate. Ko govorite o Cerkvi, govorite o sebi. Cerkve pomeni biti deležen križa, njenih napak, pa se čutiti tudi zanj odgovoren.

Zakaj ne vzamete v roke dekretov zadnje-ga koncila in se seznanim z naravo in naloge Cerkve?»

Tretji in zadnji dan je imel papež več srečanj s škofi Piemonta, redovnicami družbe Marije Pomočnice (ženska veja salezijancev) in z vzgojitelji. Tem je poudaril važnost katoliške šole in pomen veroučne ure v državnih šolah. »Mladini,« je dejal, »je treba dati možnost, da najdejo Kristusa in njegov evangelij in začutijo vso privlačnost Kristusove osebnosti.«

Dopoldne je maševal v Valdoccu pred baziliko Marije Pomočnice, ki se je udeležilo kakih 15.000 oseb. V pridigi je zlasti govoril o salezijanski metodi za evangelizacijo sveta, ki sloni na oblikovanju mladega človeka.

Popoldne pa se je zbralo 60.000 ljudi na trgu Castello, da slišijo zadnje papeževe besede pred njegovim odhodom. Če je 13. aprila 1980 vzkliknil: »Turin, živi v miru!« (bila so to leta terorističnega nasilja), pa je to pot smatral za potrebno, da izreče poziv: »Turin, v imenu Janeza Boska ti rečem, spreobrne se!«

V govoru je Janez Pavel II. Turin označil za misijonsko deželo, ki nujno potrebuje nove evangelizacije. To je mesto nasproti: družba, na videz učinkovita, ki pa v sebi skriva novo revščino. Za papeža je Turin velika uganka: Bog mu je dal čudovite svetnike: Janeza Boska, Jožefa Cafassa, Jožefa Benedikta Cottolenga, Leonarda Murialda, a Turin ostaja mesto z nizko versko udeležbo. In če mu je Bog naklonil veliko svetnikov, to pomeni, da pričakuje tudi spreobrnjenje s strani prebivalstva. Toda, je sv. oče dejal v nagovoru škofom, kjer so svetniki, nujno nastopi nekdo drugi, ki skriva svoje ime, a ga dobro poznamo, Knez teme, hudč.«

Papež je v govoru še dejal, da visoka proizvajalnost in bogastvo ne bi smela nikdar dobiti premoči nad človekovim dostojanstvom. Omenil je problem prišlekov z Juga, saj je Turin za Palermom in Neapljem najbolj južnjaško mesto. Njihova vključitev v kulturo in družbo severne Italije ostaja zaenkrat odprta rana. Treba je zato zanesti evangelizacijo zlasti v svet dela, da se ustavi naraščajoče razkristjanjenje družbe in izguba najbolj svetih vrednot preteklosti.

— Jk

Kulturni obisk v Veroni

Nekaj dnevi obisk kakšnega pomembnega mesta v Italiji daje obiskovalcu lep kulturni užitek, zlasti če, če so v mestu organizirane razne kakovostne prireditve. Takšen primer mesta je prav gotovo Verona.

Človeka prevzamejo v Veroni ne samo zunanji videz starega dela mesta, njene ulice in trgi, poslopja in cerkve, ampak tudi bogata izbira kulturnih prireditev, za katere iz leta v leto poskrbijo zlasti v času svetovno znanega opernega festivala v tamkajšnji Areni.

Prvič so izvajali opero v veronski Areni pred 75. leti. Avgusta 1913 je bilo namreč osem predstav Verdijeve Aide. Razen prekinitev v letih prve in druge svetovne vojne so priredili operni festival vsako leto, tako da je bil letošnji že 66. po vrsti. Pa še neko drugo okroglo obletnico je mogoče zabeležiti letos: Verdijeve Aide je bila tokrat že tridesetič na sporedu. Število njenih predstav pa je letos presseglo 260. Od 1980 jo sploh izvajajo vsako leto in je predvidena tudi že za prihodnje leto. Poleg 14 predstav omenjene opere se je julija in avgusta letos zvrstilo še 10 predstav Ponchiellijeve La Gioconda,

12 predstav Puccinijeve Turandot in 5 predstav baleta »Grk Zorba« Mikisa Theodorakisa.

Izmed slikarskih razstav je vredna ogleda zlasti razstava, posvečena znanemu Modiglianiju in njegovim prijateljem slikarjem, ki so v letih 1909-1920 skupaj ustvarjali na znanem pariškem Montparnassu. Poleg 14 Modiglianijevih olj in kakih 30 njegovih grafik so razstavljena nekatera znana dela pomembnih slikarjev, kot so Soutine, Chagall, Brancusi, Kisling, Laurens, Foujita, Vlaminck, Picasso, Utrillo in drugi. V isti razstavnici palači Forti je tudi antološka razstava Carla Guarnierija.

V znanem Castelvacciu pa so letos priredili veliko zgodovinsko dokumentarno razstavo o rodbini Scaligeri, ki je gospodovala mestu in okolici v letih od 1277 do 1387. V istem gradu je poleg stalnih zbirk še razstava olj Paola Veroneseja ob četrti stoletnici smrti.

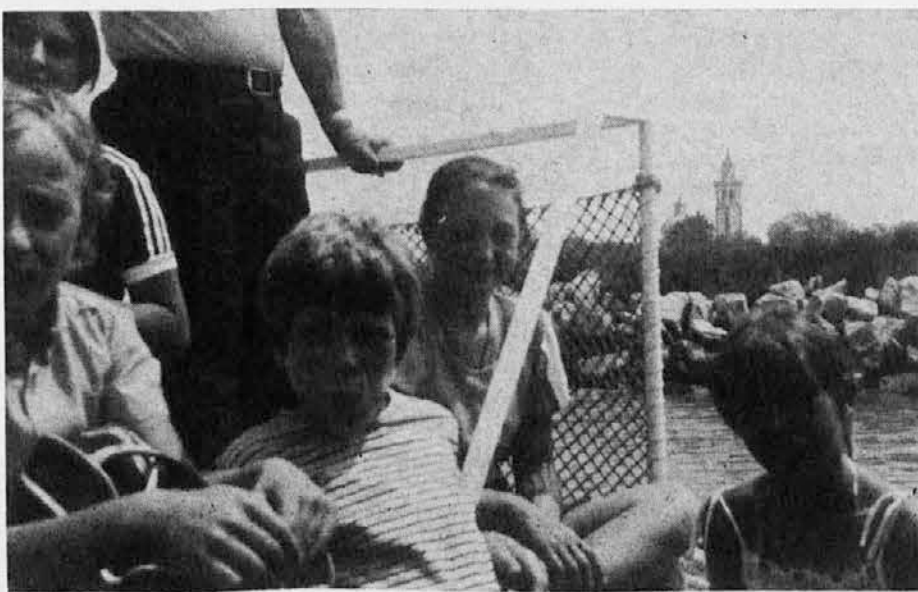
Poleg naštetih so obiskovalcu na voljo še razne gledališke in glasbene prireditve, tako da je včasih kar v zadregi, kaj naj izbere. (mab)

Češkoslovaška je ostala zaprta

Romarji iz Madžarske in Jugoslavije, ki so se namenili na srečanje s papežem v sosednji Avstriji, niso imeli nobenih težav. Za naše romarje z urejenimi potnimi listi je obstajal le strah pred prevelikimi vrstami na meji; pe tudi tu je šlo brez težav.

Škof Štefan Laszlo iz Železna na Gradiščanskem si je želel, da bi prišli na srečanje tudi verniki iz čeških in slovaških škofij. Po nepopolnih poročilih se je za romanje zanimalo okrog 40 tisoč katolčanov. Nobeden ni dobil od oblasti izhodne vize.

Na tiskovni konferenci na Dunaju, na kateri je bilo nad 1600 tujih časnikarjev, je graški škof Weber to dejanje označil za »resnično podobo demokracije v deželi«, ki da je imajo veliko na papirju, zelo malo pa v praksi.

Izlet mladinskega zbora iz Nabrežine na Barbano — pred nekaj leti

Izlet po Umbriji

Pripravil ga je g. župnik Marijan Živic iz Bazovice s sestro gđ. Doro, vse skrbno programiral in njuna je največja zaluga, da je izlet dobro uspel. Trajal je štiri dni, od 22. do 25. avgusta.

Prvi daljši postanek je bil v Ravenni. Mesto je bilo v preteklosti prestolnica zahodnorimskega cesarstva. Iz tistih časov je ohranilo spomenike in umetniška dela, ki pričajo o nekdanji mogočnosti. Bazilika sv. Vitale predstavlja najpopolnejši izraz starokrščanske umetnosti v Italiji. Preprostost v zunanjosti je v pravem nasprotju z razkošnostjo in sijajem notranjosti, ki je vsa v marmorju, kapitelih in prekrasnih mozaikih. Cerkev je osmerokotne oblike. Vsako leto je v njej festival mednarodne orgelske glasbe, na katerem nastopajo najboljši glasbeniki iz Italije in drugih držav.

V bližini Neonijanske krstilnice, ki jo krasijo bizantinski basreliefi in pestri mozaiki, se nahaja stolnica z valjastim zvonikom. Ta ima notranjost poslikano s freskami in hrani prelepo marmornato prižnico iz 7. stol. Najstarejša zgradba v Ravenni je mavzolej Galle Placidije, ki je zgrajen v obliki latinskega križa in ima notranjost obloženo s čudovitimi mozaiki. Baziliko San Apollinare Nuovo je dal zgraditi gotski kralj Teodorik in ima lepe mozaike v klasičnem in čistem bizantinskem slogu.

Ogledali smo si tudi Dantejevo grobnico — majhno svetišče iz 18. stol. — in zraven nje muzej, posvečen največjemu italijanskemu pesniku. Pa še baziliko Sant'Apollinare in Classe z veličastno notranjostjo, ki jo krasijo dragoceni marmornati stebri z bizantinskimi kapiteli ter mozaiki.

Po kosilu smo se odpeljali v La Verno. Ta delček sveta, na višini 1129 m, je znan predvsem po spominih na sv. Frančiška, po stoletnih bukovih in smrekovih gozdovih ter čudovitem razgledu. Frančišek Asiški je ta kraj dobil v dar leta 1213. Tam na trdi skali (»crudo sasso«), kot ga imenuje Dante, nekoliko pod vrhom hriba, kjer je svetnik zadobil od angela Kristusove rane, se v tišini razprostira samostan Verna. Ogled kraja pusti obiskovalcu neizbrisni spomin na skrivnostno divjino.

Drugi dan izleta smo preživeli v Assisi, srednjeveškem mestu, ki leži na pobočju hriba Subasio. Pravi, da se mesta ne da opisati, niti si ga ogledati. Treba se je vanj vživeti. Tu, v osrčju umbrijske dežele, se je rodil sv. Frančišek. Takrat je imela Cerkev veliko potrebo po duhovni obnovi. Širile so se herezije in vera v Boga je pešala. Uboštva frančiškanskega reda premnogi niso razumeli, še manj sprejeli. Počasi pa so njegovi nauki prodrli in vedno bolj utrjevali vero v Kristusa.

Assisi je mesto, polno cerkva, palač in lepih trgov. Prepredeno je z ulicami, ki so vedno natrpane s turisti.

Bazilika sv. Frančiška je mogočen spomenik nad vsemi mestnimi zgradbami in priča o dolgoletnem krščanstvu. Sestavljena je iz dveh cerkva. V spodnji, ki je temačna in veličastna obnema, je v kripti grob sv. Frančiška. Tu najdemo freske umetnikov kot so Cimabue, Lorenzetti, S. Martini in drugi, ki so izšli iz umbrijske šole. Na zidovih zgornje cerkve, ki je svetlejša, pa zmagujejo Giottove freske, ki prikazujejo življenje asiškega ubožca.

Čudovita je cerkev sv. Klare, ki jo je poslikal Giotto. Tu je shranjen križ, s

katerega je Kristus govoril Frančišku. Sv. Klara je pokopana v tej cerkvi.

Ogledali smo si tudi samostan sv. Damijana. V začetku 13. stol. je stala tam samotna kapelica, v kateri je Frančišek slišal glas s križa: »Pojdi in prenovi moje cerkev!« In Frančišek je šel, prodal svoje imetje in s pomočjo miloščine obnovil cerkvico. V tem kraju je spesnil vzvišeno hvalnico Bogu »Il Cantico delle Creature«. Tu je do smrti živel tudi sv. Klara.

V popoldanskih urah smo se še s taksijem peljali do kraja, ki mu pravijo Eremita delle Carceri in kjer je bila nekoč med skalami cerkvica, v kateri so se zbiral Frančišek in njegovi bratje k molitvi in premišljevanju. Čudovit kraj, prepojen z duhom tega svetnika, ostane obiskovalcu v nepozabnem spominu.

(Konec prihodnjič)

V nedeljo 11. septembra bo na OPCINAH pri Trstu jubilejni

40. MARIJANSKI SHOD

Začetek bo v cerkvi ob 15.30. Oblikovali ga bodo zbori MPZ in DPS Vesele Pomladi s triom Zvezde. Ob duhovnih pesmih bo pozdrav, zahvala za 40-letnico shodov, molitev, utrjevanje vere in omike.

Sledila bo ob ugodnem vremenu procesija po vasi s kipom Fatimske Marije, s petjem in molitvijo, nakar bo na prostem za cerkvijo sv. maša. Shod bo vodil msgr. dr. Janez Zdešar, vrhovni dušni pastir za Slovence v zahodni Evropi.

Skavtine in skavti, pevci, narodne noše in ostali bomo vsak na svoj način skušali utrditi vero ob zaključku Marijinega leta, v pripravi na ljudski misijon, ob materini pomoči Marije.

Molimo in verujemo ter delajmo za vse naše rojake!

Prisrčno vabljeni!

Vtisi iz Fatime

Vodja romanja v Fatimo, g. Jurak, nas je v avtobusu povabil, da izrazimo svoje vtise. Po počitniškem presledku so vtisi še vedno živi, njemu pa gre posebna zahvala, saj ni malenkost organizirati romanje-izlet takega obsega, saj nas je pot vodila skozi štiri države. Za starejše osebe (kot je moj primer), pa je le bilo nekoliko prenaporno.

V Fatimi brez dvoma gane romarja posebno vdušje, ki ga je Marija vtisnila s svojo navzočnostjo. Škoda le žive priče, zelenega drevesa, ki ga ni več in ga kapela ne more nadomestiti. Kdo bi domel al izmeril raznolikost vzgibov in potreb, ki privabljajo množice, da jih polagajo v tem svetišču k Marijinim nogam? Zlasti pa človeka notranje zlomi pogled na klečeče molivce, ki dvajsetkrat in še po več obkrožijo kapelo, posebno če imajo kolena že okrvavljena. Jasnó, da se naše zasebne zadeve, v kolikor nimajo občestvenega značaja, spričo takih molivcev kar nekam razblinijo. Tudi križev pot pod žgočim soncem, ki ga je tu pa tam omilila senca oljčnega gaja, nam bo ostal še dolgo v spominu.

Vendar pa: ali ni vsaka cerkev enakovredno svetišče, saj ji pravimo, da je »hiša božja in vrata nebeska«? Tudi tu so možni enakovredni čudeži, da je le prisotna globoka in živa vera, mar ne?

Končno se mi vsiljuje neka primerjava: Fatima-Medjugorje. Morda dogodkov v Medjugorju ne bo Cerkev nikoli priznala. Pa vendar, sveža dinamika in neskončna razgibanost, vsaj za sedaj, daleč presega Fatimo. Globoko molitevno vdušje, združeno z junaško pokoro pešhoje na goro Križevac (kdor je hodil po tej poti, ne potrebuje razlage), ter nočno bedenje na

tej gori, kolika razlika v odzivnosti tu ali tam!

Se neko pojasnilo. Pri somaševanju, menda v Saragozi, je g. Reven razložil, da se pri besedilu mašne liturgije ne oziroma na moški ali ženski spol, npr., »da sem grešila«... ali pri obhajilu: »nisem vredna, da prideš k meni«... temveč, da gre za »jaz« kot človek. Menda tudi v italijanski ni te razlike. Kako, da nam do sedaj še nihče ni tega omenil?

F. V.

Iz Slovenije

Molitveni dan za duhovne poklice v Sloveniji

Po vseh treh slovenskih župnijah bo v soboto 10. septembra dan molitve za duhovne poklice. Za koprsko škofijo bodo skupne molitve na Sv. gori. Od 8. do 9. ure bo peš romanje od Prevala k svetišču, od 9. do 10. ure bo ura molitve in ob 10. uri somaševanje, ki ga bosta vodila škofa Metod Pirih in Janez Jenko.

Za ljubljansko nadškofijo bo molitveno srečanje na Brezjah. Ob 10. uri bo somaševanje, ki ga bo vodil nadškof Suštar z zastopniki dekanij in redov. Po maši se bodo ministranti srečali s škofi. Popoldne ob 14. uri bo v cerkvi molitev rožnega venca, pogovor z misijonarji in pete litanije Matere božje.

Za mariborsko škofijo bodo molitve za duhovne poklice na Ptujski gori. Ob 10. uri bo vodil somaševanje škof Kramberger. Med mašo bo tudi sprejem bogoslovcev med pripravnike za diakonat.

Dr. Jure Kocē

Dr. Korošec kot politik

V knjigi »Draga 86« je objavljeno predavanje dr. Franca Miklavčiča pod naslovom »Slovenska Cerkev med Bogom in cesarjem«, v katerem je več trditev o dr. Korošču kot politiku, ki so zanj krivične. Navajam jih dobesedno; edino, kar sem si dovolil, je, da jih citiram malo bolj v kronološkem redu zaradi lažjega zgodovinskega razumevanja.

1. Dr. Miklavčič trdi: »Že ob ustanovitvi nove države je storil veliko napako, ko je kot predsednik Narodnega veča v Zagrebu izročil partnerju, kraljevini Srbiji, bivši avstrijski del države brez vsakih dogovorov in medsebojnih obveznosti, da pri tem sploh ne govorimo o vprašanju federalizma.«

Odgovor: Nerazumljivo mi je, kako mo-

re dr. Miklavčič kaj takega trdi, ko vendar piše njegov vzornik Edvard Kocbek v »Listini«, str. 478 (16. nov. 1943): »Snoči smo imeli skupno večerjo... Ribar je govoril o spletkah okoli 1. decembra 1918, ko je Svetozar Pribičević kot emisar srbske dinastije preliščil člane Narodnega sveta v Zagrebu, da so odšli brez skupnega sklepa v Beograd in se povsem brez pogojev poklonili srbskemu regentu kot predstavniku srbske dinastije; s tem so se preneljglo in nepremišljeno odločili za strukturo prihodnje države južnih Slovanov, za srbsko hegemonijo in za beograjski centralizem.«

Tako je torej v resnici bilo in dr. Ribar, predsednik prve (ustavotvorne) skupščine in prvi predsednik »Avnoja« je gotovo vedel, kako so se stvari takrat odigravale. Pribičević, poznavajoč stališče dr. Korošca, je izkoristil njegovo odsotnost in na hitro brez njega vodil delegacijo v Beograd. In

za to, kar je storil Pribičević, naj bi po dr. Miklavčiču nosil krivdo dr. Korošec!

2. Dr. Miklavčič trdi: »Vodstvo stranke z dr. Koroščem na čelu je vedno sililo (sic) v unitaristične vlade v Beogradu, da bi iz tega naslova imelo oblast doma v Sloveniji.«

Odgovor: Da to ni res, citiram ljubljanski liberalni dnevnik »Jutro« z dne 26. avgusta 1923, kjer beremo: »Ker klerikalcem ni do vlade, pa mora vlada na parade.« V zvezi s tem omenjam, da je bil v dnevih od 25. do 28. avgusta 1923 Katoliški shod v Ljubljani, ki so se ga osebno udeležili kralj Aleksander, njegov stric Arzen Karadjordjevič, predstavniki vlade in narodne skupščine; vsi so prisostvovali sv. maši na Kongresnem trgu, ki jo je daroval apostolski nuncij Pellegrietti.

Vprašali se boste, kako to, da pride iz Beograda kralj s takim spremstvom na katoliški shod? Dne 18. marca 1923 so bile

Opčine

Romanje v Rim. 21. septembra bo v baziliki sv. Klementa v Rimu slovesna blagoslovitev spominske plošče v čast sv. Cirila in Metodu na grobu sv. Cirila. Nato bo maša in sprejem pri sv. očetu. Zvečer bo slovesnost v Sloveniku.

Ob tej priložnosti prireja župnija sv. Jerneja z Opčin romanje v Rim. To bo od 18. do 22. septembra. Spored je bogato zasnovan. Ker je še nekaj prostih sedežev v avtobusu, se lahko še kdo prijavi. Bo dobrodošel.

Cena za vseh pet dni je 330.000 lir. Prijavite se na telefonsko št. 040/211276 ali 211290 ali 211950. In to čimprej.

Kmetijski dnevi v Boljuncu

Občina Dolina priredi v sodelovanju z ostalimi občinami tržaške pokrajine VII. Kmetijske dneve v Boljuncu. Trajali bodo štiri dni, od petka 9. do ponedeljka 12. sept. V času Kmetijskih dnevov bo več razstav: kmečkega orodja, živine, cvetja, sadja, povrtnin, grozdja itd.

Uradno odprtje Kmetijskih dnevov ob prisotnosti deželni in krajevnih oblasti ter gostov bo v petek 9. sept. ob 18. uri v Kult. domu »F. Prešeren« v Boljuncu.

Kronika iz Nabežine

Planine vabijo. Dejansko so izraz božje stvariteljske moči in zelo primerne za duhovno poglabitev. Zato smo 8. avgusta poromali na Sv. Višarje, sledeč naši pesmi: »Na planine, na planine, vedno žene me srce...«

Praznik Marijinega Vnebovzetja. Čeprav pade 15. avgust v obdobje največjega počitniškega vrveža, se je tudi letos zbralo v Kamnolomih veliko vernikov, povečini italijanskih, k večerni slovesnosti na trgu pred železniško postajo. Mladi so postavili na okrašenem odru pet metrov visoki začetnici A in M. Nastopila je krajevna godba, prepeval pa je združeni mladinski zbor Nabežina-Sesljan. Govoril je don Giuseppe Baldas, vodja misijonskega centra v Gorici ter orisal pomen Marije v današnjem času. Verski slovesnosti je sledil tradicionalni srečolov v korist kapele, ki naj se postavi v Kamnolomih.

Nedelja 21. avgusta, praznovanje svetega Roka. Kljub dopoldanski nevihti je veliko vernikov prišlo v bogato okrašeno cerkev. Za spremembo smo vse doživljali ob svečah, saj je zmanjkalo električnega toka. Zavoljo nestalnega vremena je tudi odpadla evharistična procesija, kar so obžalovali zlasti v »stari« vasi, kjer je bil postavljen oltar na vodnjaku z velikim križem in zastavicami. Misijonar iz Zambije p. Radko Rudež je v obeh jezikih opozoril na pomembnost vere v praktičnem življenju. Slovesnost so popestrili domači zbor, skavti, narodne noše, prvoobhajanke v belem in godba. Zvečer po večernicah je pa nastopila v do kraja polni dvorani mlada čembalistka Marinka Breclj iz Bocna, ki je mojstrsko podala skladbe Bacha, Ramenauja, Scarlattija in M. del Aguila. Posamezne skladbe je povezovala Olga Tavčar s primernimi reci-

tacijami iz del naših pesnikov. Predvajani so bili tudi zadnji diapozitivi iz našega občestvenega življenja, srečolov z dobitki pa je šel v korist nove cerkvene stavbe.

Rajni v zadnjem mesecu. 27. julija je po neozdravljivi bolezni umrla Ida Franković Cattonar; 31. julija je odšla k Bogu po plačilo zvesta bralka Katoliškega glasa Dana Špan, vd. Caharija; 21. avgusta je podlegel bolezni Alojz Kodrič, 25. avgusta pa je preminil po dolgi bolezni Mirko Rebula. Usmiljeni Bog naj jim podeli mir in plačilo, sorodnikom pa nakloni tolažbo.

Verski list »Družina« je objavil poleg članka tudi sliko udeležencev ekumenskega romanja v Rusijo, ki se ga je udeležilo tudi nekaj Nabežincev, g. župnik pa je pridno fotografiral, zato smemo upati, da bomo kmalu mogli gledati diapozitive s tega potovanja.

Romanje k Madonni della Corona je bilo v nedeljo 4. septembra. Verniki obeh jezikovnih skupin so bili resnično prevzeti od slikovite lege tega svetišča, ki je kot orlovsko gnezdo postavljeno v steno nad dolino reke Adiže. Prevzela jih je tudi pobožnost prisotnih romarjev.

Iz slovenske Koroške

Spremembe v Celovcu

Z novim šolskim letom oz. 15. avgustom, ko se vršijo premestitve, je tudi v Celovcu prišlo do sprememb.

11. avgusta se je v Mohorjevi kapeli Slomškovega doma, kjer imajo slovenski verniki svoj center in mašo, med zaključno pobožnostjo celodnevnega čiščenja poslovil mag. Stanko Hočevnar, ki je odšel za salezijanskega inšpektorja v Ljubljano. Med mašo se mu je zahvalil dr. Merkač za vse, kar je storil zanje, predvsem pa seveda za dijake v Modestovem domu kot ravnatelj. Istočasno se je spomnil tudi s. Stanislave, ki je vrsto let delovala kot vzgojiteljica med dekleti in odhaja sedaj v Pliberk, kjer jo čaka nova naloga. Po slovesnosti je bila »agapa«, in kar težko se je bilo posloviti.

Za novega predstojnika Modestovega doma je bil imenovan dosednji vodja pastoralnega centra g. Jože Andolšek, ki poučuje tudi verouk na slovenski gimnaziji in je zelo priljubljen med dijaki. V slovenski kapeli in pastoralnem centru ga bo zamenjal 11. septembra salezijanec Roman Kutin, katerega rodna sestra je v provincialni hiši Šolskih sester v Trstu vikarica.

Vsakemu posebej in vsem skupaj želimo na novem delovnem mestu božjega blagoslova in veliko uspehov. - R. B.

Nabežinska farna skupnost je letos 8. avgusta poromala na Sv. Višarje

Poromajmo tudi letos, 12. septembra 1988, k Materi božji na Barbano! Marija nas pričakuje

(Drugič naprej)

Sovodnje

Po končanem počitniškem obdobju se je v torek 30. avgusta spet sestal občinski svet na redni seji. Ob branju zapisnika je župan obvestil svetovalec, da v prihodnje tega čitanja ne bo več, saj bodo svetovalci dobili poročilo skupaj z vabilom na sejo.

Svèt je odobril študijskemu centru »Nediza« v Benečiji prispevek 200.000 lir ob izvedbi natečaja »Moja vas«. Odobreni so bili tudi stroški za izredna popravila v stavbi otroškega vrta v Sovodnjah. Dela je prevzelo podjetje Dominik Grillo v Vrha.

Sledila je razprava o razglasu prostega delovnega mesta kuharja - čistilca za otroški vrtec. Obvezno je znanje slovenskega jezika. V soglasju z nedavnim deželnim zakonom je svet izvolil Salomona Tomšiča iz Rupe kot predstavnika občine v komisiji, ki vodi seznam kmetijskih podjetnikov. Odobrena so tudi bila izplačila lastnikom sporazumno zaseženih zemljišč pri železniškem podvozu v Sovodnjah. Zaseženih je bilo 2.212 kv. metrov po 5.500 lir za kv. meter.

Na predlog občinskega odbora je svet odobril prispevek 500.000 lir vsedravnemu odboru ANED za postavitev spomenika odpeljanim v koncentracijska taborišča. Stal bo nasproti goriške železniške postaje v spomin na tisoče nesreč-

nežev, ki so prav od tod bili odvedeni v Nemčijo. Napis bo v treh jezikih: italijanskem, slovenskem in judovskem.

Župan je svèt seznanil o vabilu na občinski praznik v občino Medicina pri Bologni in v zvezi s tem predlagal primerno delegacijo.

V »raznem« se je svetovalec večine Marjan Tomšič pozanimal, kako je bilo z začetno prepovedjo uporabe pitne vode, ki naj bi kazala znake zastrupljenosti. Isti svetovalec je opozoril tudi na onesnaženje, ki ga povzroča upepeljevalnik in na odlake, ki se izteka iz goriške občinske prečiščevalne naprave v Sočo. Pri tem je omenil tudi prečiščevalne naprave v Rupi, kajti o njih se širijo glasovi, ki niso posebno spodbudni. Svetovalka SSk Marija Češut pa je posredovala prošnjo sovodenjskih ženic, ki si želijo napeljavno luči pri kapelici na glavni cesti v Sovodnje. Župan je obljubil, da bodo zadevo preučili skupaj z ureditvijo tamkajšnjega križpotja in pločnikov.

R. D.

Doberdob

Študijski dnevi v Zabnicah. Tudi letos smo se člani mešanega pevskega zbora iz Doberdoba odpravili na študijske dneve v Zabnice. Za teden dni smo se umaknili vsakdanjemu življenju, skrbem in težavam ter v koči sv. Jožefa preživeli res

Nepozabni izlet zbora Rupa - Peč

V četrtek, 25. avgusta, smo šli člani in prijatelji zbora Rupa-Peč na štiridnevni izlet v Sanremo, Monaco, Montecarlo, Nica in Cannes. Čeprav vreme ni bilo preveč naklonjeno, smo bili dobro razpoloženi.

V Vicenzi se nam je pridružila mlada in prijazna vodička Patricija. Povedala je, da bo prvi postanek v Certosi pri Pavii. Ker smo bili malce pozni, nismo mogli v notranjost samostana, temveč se zadovoljiti z razlago vodičke, ki nam je na kratko orisala življenje družine Galeazzo Visconti in zgodovino Certose.

Pot nas je vodila nato v Rivanazzo (Pv), kjer nas je čakalo kosilo. Sestra Agnese, ki je znana kuharica v tedniku »Famiglia Cristiana«, nas je pogostila kot na ohceti. Po kosilu smo nadaljevali pot proti Sanremu, kjer smo si ogledali mesto s slovito igralnico in kinodvorano Ariston, kjer se vsako leto vrši festival italijanske popevke. Ogledali smo si tudi tamkajšnje rusko cerkev.

Prenočevali smo v udobnem hotelu v kraju Arma di Taggia. Naslednji dan, 26. avgusta, smo nadaljevali pot proti francoski meji in okrog 11. ure dospeli v kneževino Monaco. Ze med potjo smo se čudili gredicam z različnimi rastlinami, čisto in urejenosti krajev. Opoldne smo se zbrali pred palačo Grimaldi in si ogledali menjavo straže. Res nekaj edinstvenega!

Po kosilu smo obiskali še katedralo, kjer se vršijo vse važnejše slovesnosti. Tu je tudi pokopana Grace Kelly, žena sedanjega kneza. Sledil je ogled naravoslovnega muzeja (museo oceanografico). Peljali smo se dalje v Montecarlo in si ogledali igralnico, Hotel Paris, kavarno Casiraghi, ki so jo odprli 21. julija letos, in kot zaključek še botanični vrt.

V soboto 27. avgusta smo imeli na programu ogled mest Nica in Cannes. To pot nas je spremljala vodička Franca. Med

potjo smo se ustavili v kraju Fragonar, kjer je svetovno znana tovarna parfumov. Prijazna in vpljudna uslužbenka nam je prikazala postopek za njih izdelavo. Vsakdo si je nekaj teh proizvodov kupil, tako da je v avtobusu prav prijetno dišalo. Isto jutro smo si ogledali še Nica in kosili v restavraciji »Brasserie«. To je velika palača, v kateri ima stanovanje tudi nekdanji državni predsednik Pertini.

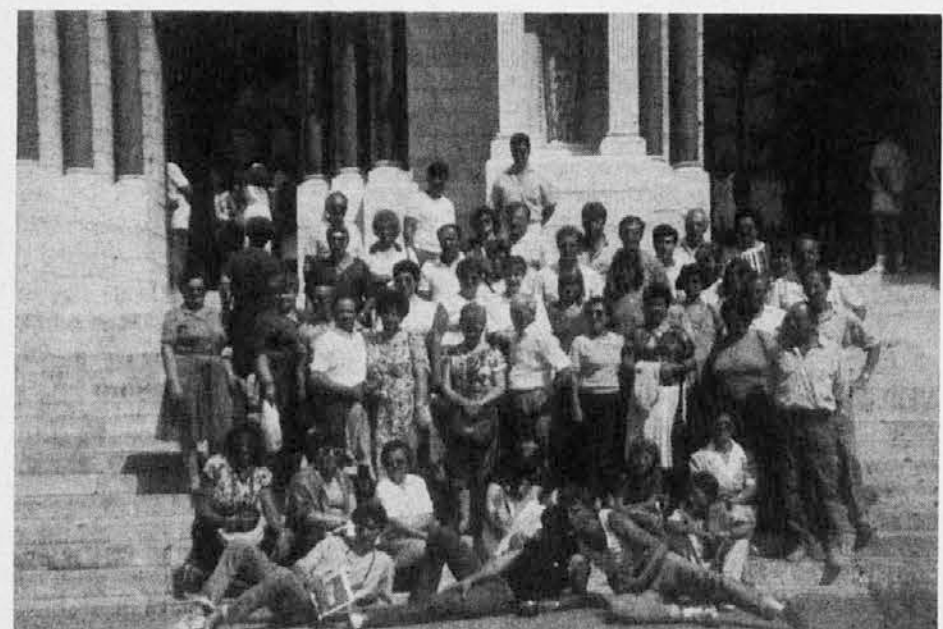
Popoldne smo dospeli v Cannes. Pot nas je vodila stalno po slikoviti obali. Barva morja ter izredno veliko pristanišče sta nas očarali. Tu smo si ogledali kinodvorano, kjer je vsako leto filmski festival.

Isti večer smo se ustavili v tipični ligurski restavraciji »Lago Bin« pri kraju Rocchetta Nervina, kjer so nas lepo postregli in kdor je hotel, se je lahko tudi zavrtel.

V nedeljo, zadnji dan našega potovanja, smo se za mašo ustavili v Genovi v katedrali sv. Lovrenca. Ob koncu bogoslužja smo zapeli pesem »Marija skoz življenje«, ki je mogočno zadonela pod cerkvenimi oboki; ljudje so nas sprasovali, od kod prihajamo. Ogledali smo si še bombo, ki so jo Angleži odvrgli na cerkev 9. febr. 1941. K sreči ni eksplodirala in zgradba je ostala skoraj nepoškodovana.

V Genovi smo se ustavili še pred rojstno hišo Kristofa Kolumba in se nato usmerili proti domu. Zadnje kosilo smo imeli v kraju Ovada. Zaključilo se je seveda s petjem naših pesmi. Prijetnega vzdušja in veselja v avtobusu ni manjkalo. Posebno vesel je bil naš Cini, ki je skrbel ne samo za dobro voljo, marveč tudi za dobro kapljico. Skoraj prehitro smo prišli domov.

Za ta nepozabni izlet se iskreno zahvaljujemo organizatorjem, šoferju Rastiju in vsem, ki so kakorkoli prispevali k njegovemu uspehu. - Udeleženska

Udeleženci izleta na Sinjo obalo v Franciji, ki ga je zbor Rupa-Peč pripravil v dneh od 25. do 28. avgusta letos

zanimiv teden, prepleten s pravim pevskim duhom.

Zabnice so kot okno na Julijske Alpe, zato smo tudi posvetili del programa hoji v hribe in spoznavanju teh krajev, ki s svojimi lepotami pritegnejo prav vsakega obiskovalca. Tako smo se odpravili na tromejo, v bivač Mazzeni, kočo Brazza, vrh Terrarossa in v nedeljo kot vsako leto peš na Sv. Višarje. Vedno sta nas spremljala veselje in dobra volja, saj so se po vseh gorskih poteh razlegale naše slovenske pesmi.

V petek pa je bil na programu kratek koncert v Rablju pri sestrah. Povabili smo dva pianista, flavtista in solista, ki so nas s skladbami raznih avtorjev popejlali v določena glasbena obdobja.

Večere smo posvetili družabnosti. Skupaj smo se večkrat odpravili v vas, kjer smo ob kozarčku vina prepevali in se veselili pozno v noč. Še najraje pa smo ostajali v koči, se zabavali, gledali diapozitive in se spominjali pevskega dogodiščin.

Vse to pa je prehitro minilo. Že je prišla nedelja, ko smo morali vse pospraviti in počasi oditi proti domu. Pred kočo smo si segli v roke ter še zadnjič skupno zapeli. - S. F.

Kvaternica na Mirenskem Gradu

Glavni romarski shod v cerkvi Zalostne Matere božje bo letos v nedeljo 18. septembra.

V soboto zvečer pred praznikom 17. septembra ob 19. uri bo maša, ki jo bo opravil župnik iz Bukovice Jože Vidrih, pojejo pa pevci iz Bukovice. Po maši procesija z lučkami.

Na praznik, v nedeljo 18. septembra, bodo maše ob 7. uri peti za govorom, vodi letošnji novomašnik Misijonske družbe Vlado Bizant, ob 10. uri župnijska slovesna maša, vodi mirenski župnik Mirko Zakelj.

Sklepna slovesnost popoldne: ob 15.30 pete litanije, ob 16. uri slovesna maša, ki jo bo opravil vizitator Misijonske družbe prof. dr. Anton Stres. Poje zbor župnije Miren.

Ves dan je priložnost za spoved. Častilci Zalostne in usmiljene Matere božje — lepo vabljeni.

Srečanje slovenske verne mladine v Stični

Po želji sv. očeta naj bo cvetna ali oljčna nedelja dan mladim. Slovenska verna mladina pa praznuje svoj dan za njene razmere ob bolj primernem času. Ze vsa leta so srečanja v Stični in tako bo tudi letos v soboto 17. sept. Srečanje se začne ob 10. uri.

Poseben gost letošnjega srečanja bo Jean Vanier, veliki francoski mislec in pisatelj, ustanovitelj mednarodnega duhovnega gibanja »Vera in luč«. Pri dopoldanskem bogoslužju bo imel posebno meditacijo. Srečanja mladim se bodo udeležili tudi slovenski škofje in ob zaključku vodili so-maševanje vseh navzočih duhovnikov.

Romanje na Barbano

Ob 11. uri koncelebrirana maša za vse romarje; vodil jo bo pomožni škof iz Ljubljane Jože Kvas; pred mašo priložnost za spoved.

Ob 14.30 molitev rožnega venca.

Ob 15. uri pete litanije Matere božje z odpevi in blagoslov.

OBVESTILA

Glasbena šola E. Komet. Vpisovanje v različne tečaje za šolsko leto 1988/89 bo od ponedeljka 12. do petka 16. septembra: — Gorica - Placuta 18. do 19. ure (tel. 83177).

— Doberdob - Stanko Ferfolja, Bratuževa 4 (tel. 78262).

— Standrež - župnijski urad (tel. 21849).

— Števerjan - Mirjam Hlede (tel. 884042). Poučevali se bodo naslednji instrumenti: klavir, orgle, violina, flavta, kitara, harmonika, petje, teoretični predmeti; za najmlajše tečaj DO-MI-SOL. Če bo zadostno zanimanje, bomo lahko uvedli pouk tudi drugih instrumentov.

Celodnevna duhovna obnova za družbenice in žene bo v nedeljo 11. septembra v Zavodu sv. Družine. Začetek ob 9. uri, zaključek s sv. mašo ob 18. uri. Obnovo bo vodil g. Joško Benedetič, sedaj spiritual v ljubljanskem bogoslovnem semenišču. Vabljeni tudi družinske matere.

Na Katinari pri kapelci Kraljice miru bo v nedeljo 11. septembra ob 9.30 maša za 49. obletnico blagoslovitve te kapelice.

Kvaterna nabirka za naše zavode bo pri slovenskih nabirah v nedeljo 18. septembra. Dušne pastirje prosimo, da vernike prihodnjo nedeljo o tem obvestijo.

DAROVI

Za Katol. glas: N. N., Gorica 50.000; K. K. 25.000; N. N., Peč 50.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: Marija Lavrenčič 100.000 lir.

N. N., Gorica: za Katoliški glas 10.000 in za Sv. goro 10.000 lir.

N. N., Podgora: za Alojzijevešče, Sveto goro, za Misijone, za gobavce in lačne po svetu po 50.000, skupaj 250.000 lir.

Za obnovitev cerkve v Sovodnjah: N. N., Sovodnje 50.000; Justina in Marjan Komjanc namesto cvetja na grob Ernesta Mahnič 100.000 lir.

Za Sv. goro: N. N., Podgora v zahvalo 100.000 lir.

Za cesto na Sv. goro: N. N., Gorica v čast Mariji Svetogorski 100.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: sosedje namesto cvetja na grob Viktorije Rebbi 50.000; čistilnica v spomin pok. Giacomina Di Marcantonio 30.000; Busetti 30.000; Rebbi 15.000; Gulič 30.000; ob prazniku sv. Roka darovalci rož 380.000; Ivanka Lupinc 40.000; domači ob pogrebu Dane Span 100.000; Cattonar 30.000; Pertot 10.000; Marchesan-Pangos 20.000; Radovič 5.000; Jerman 30.000; Terčon 10.000; Caharija 50.000; Venier 10.000; Sirca 20.000; Valerija in Olga namesto cvetja na grob Dane Caharija-Span 30.000; Semec 10.000; romarji na Sv. Višarje 130.000; Pahor 102.000; G. J. 20.000; bolniki 40.000; Kodrič 20.000; romarji k svetišču Madonna della Corona 100.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Majda in Drago Danev 100.000; Angela Škerlavaj-Sferzi v spomin na svoje drage pokojne za popravilo orgel 20.000; Ana in Alfred Škerlavaj ob srebrni poroki 50.000; Anica Svagelj 50.000; druž. Novacco v spomin na ženo in teto Ano 20.000; Ana Sosič z družino v spomin na moža in očeta Antona in brata duhovnika Leopolda 50.000; N. N. v spomin na mamo 200.000; Dora Koron-Gulic 50.000 lir.

Za cerkev v Bazovici: Lucijan Grgič 10.000; Ivanka Grgič 10.000; N. N., Lonjer 25.000; A. K. 20.000; N. N., Trst 20.000; N. N. 200.000; Leticija Križmančič 30.000; v spomin Andreja Ražem: starši 50.000, Zora in Silko 30.000, Dragica Miljač 20.000; Pierina Žagar v spomin Angela Žagarja in pok. Fonda 20.000; Šajnikovi v spomin očeta Vincenca 10.000; Vida 50.000; N. N. 100.000; Sonja Požar v spomin moža Stankota 100.000; ob krstu Elise Ferro 320.000; Lilijana Pattavina 50.000 lir.

Za cerkev na Pesku: ob krstu Valentine 40.000; v spomin Terezije Rapotec: sorodniki 40.000, Ivanka Bernetič 10.000, Marjana Ražem 15.000; ob poroki Martina Segulina in Sonje Racman 133.000 lir.

Za obnovo Marijinega doma v Rojanu: druž. Pisani 1.000.000; F. V. 250.000 lir.

Za obnovitev cerkve v Mačkoljah: neimenovana družina 200.000; N. N. 150.000; N. N. 100.000; N. N. 100.000; druž. N. N. ob 50. obletnici smrti svojega člana 40.000 lir.

Za popravila cerkve v Ricmanjih: Eda Rodela in Milka Sartore, Ricmanje-Trst v spomin pok. moža Adrijana in Karla 90.000; Marija Hrvatich, Ricmanje v isti namen 20.000; N. N., Ricmanje 50.000; Marija Žuljan, naselje sv. Sergija 30.000; Pregarčevi, Ricmanje-Boršt v spomin pok. očeta in moža Vladimira 50.000; N. N., Boršt 200.000; Milka Vekjet, Trst-Ricmanje 100.000; Nina Hrvatich, Ricmanje v spomin na pok. mamo 50.000; druž. Berdon, Ricmanje v spomin na pok. očeta Vladimira 50.000 lir.

Za kapelo sv. Leopolda pri Domju: Mery in Zdravko Gruđen, Zgonik ob 25. obletnici poroke 50.000; N. N., Trst 20.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Sovodnje 50.000 lir.

Za misijon p. V. Kosa: N. N. 20.000; Tončka Curk 20.000; N. N. 20.000 lir.

Za slovenske misijonarje: K. K. 25.000 lir.

Vsem podpornikom našega lista Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Radio Trst A

Sporod od 11. do 17. septembra 1988

Nedelja: 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Jurček«. 11.00 V svetu valčka. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Veliki svet malih domov. 14.30 Na počitnice! 15.30 Dramatika Josipa Tavčarja: »Sence iz preteklosti« - radijska kriminalka. 17.00 Sport in glasba.

Ponedeljek: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 10.10 Koncert v cerkvi sv. Martina v Dolini: Obalni komorni orkester iz Isole. 12.00 Naše ljube navade in razvade. 12.40 »Sreča je kakor sonce: kadar je najlepše, zatone«. 13.20 Slovenske ljudske pesmi. Izvaja Akademski pevski zbor France Prešeren iz Kranja. 16.00 S poti po Afriki. 17.00 Kulturna kronika. 18.00 Od trte do vina. 18.15 Kmetijski tednik.

Torek: 8.10 Srce poezije Simona Gregorčiča. 9.00 Zdravilne rastline in sadni sokovi. 10.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 12.00 Dogodivščine jugoslovanskega režiserja v povojnem Trstu. 14.10 Primorski pihalni orkestri. 14.30 Otroški kotiček: »Dogodivščina mravljinčica Ferdinanda«. 15.00 Jezik mladim. 16.00 Potujmo! 17.00 Kulturna kronika. 18.00 Ne morem jih pozabiti.

Sreda: 8.10 Problemi sodobne družbe. 9.00 Kuharska potovnica. 10.10 Komorni orkester iz Budimpešte in zbor Cappella Civica. 12.40 V prostem času. 13.20 Mešani zbor »Pro Arte« iz Gradca. 16.00 V objemu zbor. 17.00 Kulturna kronika. 18.00 Slovensko slovstvo v filmu.

Četrtek: 8.10 Iz tišine glas. 9.00 Prehrana in zdravje. 10.10 Koncert v Kulturnem domu v Trstu. 12.00 Magnetizem ženske poezije. 12.40 Ko zvezde zablešijo. 14.10 Primorski pihalni orkestri. 14.30 Otroški kotiček: »Dogodivščina mravljinčica Ferdinanda«. 15.00 Neskončno letnih časov. 16.00 Zapiski s poti. 17.00 Kulturna kronika. 18.00 Četrtekova srečanja: Pogovori.

Petek: 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 10.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 12.00 V filmskem svetu. 13.20 Mešani zbor »Vilnius« iz Vilne Litovske. 14.10 Spoznavajmo računalnik. 16.00 Odhajanja. 17.00 Kulturna kronika. 18.00 Kulturni dogodki.

Sobota: 8.10 Kulturni dogodki. 9.00 Prehrana in zdravje. 10.10 Koncert iz studia. 12.00 Na počitnice! 14.30 Navdihni književnosti v opernem izrazu. 17.00 Kulturna kronika. 18.00 Ne morem jih pozabiti.

DAROVI

Za slovenske misijone: učno in neučno osebje drž. strok. zavoda za trgovino »I. Cankar« v Gorici v počastitev spomina ge. Jožice Matelič vd. Šturm 187.000 lir.

GOSTILNA DEVETAK Vrh 48

obvešča vse kliente in druge obiskovalce, da

BO ZAPRTA

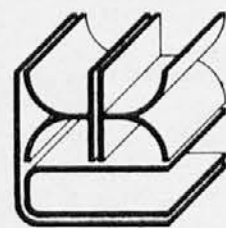
zaradi dopusta od 13. sept. do 10. oktobra.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 18 % IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

libreria cattolica katoliška knjigarna

Piazza della Vittoria - Travniki, 25
GORIZIA - GORICA (ITALY)
Tel. (0481) 84407

- knjige (revije in specifične knjige po naročilu)
- šolske, pisarniške, tehniške in domače potrebnosti
- vse vrste papirja in lepenke
- nabožni predmeti in sveče
- sezonski artikli za okras in darilo
- plošče in muzikasete
- igrače
- pisarniško pohištvo
- fotokopije